

מ"ת 52022/10/18 - רביע עתאמנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 52022-10-18 ישראל נ' סיידה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 396137/18

בפני כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
מבקש רביע עתאמנה (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

המבקש, יחד עם נוסף, עתרו לעיון חוזר בתנאי מעצרם בפיקוח אלקטרוני, באופן שיבוטל הפיקוח האלקטרוני והשניים יותרו במעצר בית לילי בלבד בין השעות 20:00 ל- 7:00. ביתר השעות, ביקשו כי יותר להם לצאת לעבודה באתרי בניה בפיקוחם של בעל חברת בניה מר מוחמד עתאמנה ושל מנהל העבודה מר סעיד עתאמנה.

שירות המבחן הגיש תסקירים משלימים ביחס לבקשה זו ולגבי המבקש כאן, מצא כי ניתן יהיה לפקח עליו גם במסגרת העבודה, אך הותיר ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

אחר ששמעתי את טענות הצדדים ואת המפקחים שהוצעו, הוריתי ביום 14.1.20 על דחיית הבקשה.

הדגשתי את חומרת העבירות המיוחסות למבקש ולשותפיו לכתב האישום, זאת בגין אירוע אלימות קשה אשר במהלכו מצא את מותו אדם, מעשים אשר ברגיל מצדיקים מעצר מאחורי סורג וברית. ציינתי את התמשכות ההליך ואת תנאי המעצר אשר בהם מצויים יתר המעורבים.

חרף זאת, הדגשתי כי הקלה בתנאי מעצר ויציאה לעבודה אפשריים, אולם רק מקום בו ניתן להבטיח את בטחון הציבור, בפיקוח ראוי וככל שניתן גם במקום שיהיה סמוך למקום המעצר המפוקח.

מצאתי את סעיד עתאמנה, המפקח המוצע, כמתאים למשימת הפיקוח, אולם מאחר שהבהיר בעדותו כי לא יוכל לבצע את עבודתו כיאות אם לא יתאפשר למבקש לשהות לפחות 15 שעות מחוץ לביתו, וכן הבהיר כי הוא מתנייד בין שני אתרי עבודה, בקיסריה ובחדרה, מצאתי כי תנאים אלו אינם ראויים בנסיבותיו של המבקש וגם אינם מאפשרים פיקוח ראוי והדוק על שמירת התנאים מצד המבקש.

על החלטה זו הוגש, כאמור, ערר לבית המשפט העליון.

בית המשפט העליון בהחלטתו מיום 19.2.20 (בש"פ 1199/20) הפנה לנימוקי החלטתי וציין כי לא נשללה לחלוטין

הבקשה, אלא נדחתה לאור פרק הזמן שאותו התבקש בית המשפט לאשר ומיקום מקומות העבודה המוצעים.

מכאן, מצא בית המשפט לקבל את הערר באופן חלקי "ולאפשר לעורר לצאת מדי יום לעבודה בין השעות 6:00-16:00 בתנאים ובהגבלות שבית המשפט קמא ימצא לנכון ולמתאים".

בעקבות החלטה זו, קבעתי דיון להיום.

לדיון התייצב המבקש כשעימו בא כוחו וכן בעל החברה, מר מוחמד עתאמנה, אשר כאמור, נוכח עיסוקיו ובשל נימוקים נוספים אשר הובאו בהחלטתי מיום 14.1.20, קבעתי כי אינו יכול לשמש כמפקח על המבקש. מר סעיד עתאמנה, הוא מנהל העבודה אשר נמצא מתאים למשימת הפיקוח לא הגיע לדיון.

ב"כ המבקש טען, אמנם, כי אין מניעה שסעיד עתאמנה יעמוד בשעות העבודה המצומצמות אשר נקבעו על ידי בית המשפט העליון ואף ישהה באתר בניה אחד בלבד בחדרה, אולם הדבר סותר אמירות ברורות מצידו של מר סעיד עתאמנה בדיון מיום 13.1.20.

באותו דיון הובהר כי המבקש אמור להגיע לאתר העבודה בחדרה ברכבו של מר סעיד עתאמנה, אשר מגיע גם הוא מהצפון ויאסוף אל רכבו את המבקש אשר יובא לנקודת המפגש על ידי אביו ויחזירו באותה דרך בתום יום העבודה, כלומר שעות העבודה של מר עתאמנה מוגבלות בהתאם לשעות שבהן יוכל המבקש לעבוד. החלטת בית המשפט העליון מיום 19.2.20 מאפשרת, הלכה למעשה, 8 שעות עבודה בלבד (בצירוף שעתיים נסיעה הלוך ושוב). נוכח דבריו הברורים של מר סעיד עתאמנה בדיון אשר התקיים ביום 13.1.20 בפני, לפיהם הוא עובד בשני אתרי עבודה שונים ופחות מ-15 שעות ביממה לא יאפשרו לו לבצע את תפקידו כנדרש, איני יכולה לקבוע תנאים אשר מגבילים אותו, מבלי לשמוע מפיו כי אכן הם ניתנים לקיום מצידו.

במצב דברים זה, בפני המבקש שתי אפשרויות - הראשונה להציע חלופה תעסוקתית במקום עבודה מוגדר אשר תתאים מבחינת היקף השעות האמורות בהחלטת בית המשפט העליון, השניה לבקש לקבוע דיון שאליו יתייצב המפקח המוצע על מנת שתישמע עמדתו ביחס למקום העבודה ולהיקף השעות.

בקשת המבקש בדיון היום לאפשר לו לצאת לעבודה בשעות אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט העליון באתר העבודה בחדרה בלבד, מבלי שהתנאים הללו מוסכמים על ידי מי שאמור לפקח עליו, ומבלי שאותו מפקח יבהיר כי בניגוד לדבריו בדיון מיום 13.1.20, יוכל לעמוד בתנאים הללו - אינה יכולה להתקבל.

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.